Sygn. akt I C 1014/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Magdalena Nycz-Łucjan

przy udziale Protokolanta Joanny Jasiorkowskiej-Płanda;

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2015 roku;

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki akcyjnej z siedzibą w W.;

przeciwko K. Ż.;

o zapłatę;

1. zasądza od pozwanego K. Ż. na rzecz powoda (...) Bank Spółki akcyjnej z siedzibą w W.: kwotę 443,09 zł (czterysta czterdzieści trzy złote dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lipca 2014r do dnia zapłaty, kwotę 2183,43 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści trzy grosze) z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 24 lipca 2014r do dnia zapłaty oraz kwotę 18,90 zł (osiemnaście złotych dziewięćdziesiąt groszy);

2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

3. zasądza od pozwanego K. Ż. na rzecz powoda (...) Bank Spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 123,15 zł (sto dwadzieścia trzy złote piętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1014/14

UZASADNIENIE

Ustalenie faktów uznanych za udowodnione:

Dnia 12 kwietnia 2012r K. Ż. zawarł umowę o kredyt konsumencki tj: w istocie umowę pożyczki na zakup towarów i usług na kwotę 2183,43 złotych z S. (...), Spółką akcyjną z siedzibą we W.. Kredytobiorca obowiązany był spłacić kredyt do dnia 12 kwietnia 2015r, w 24 miesięcznych ratach. Oprocentowanie kredytu ustalono na 19 %. Kredytobiorca zobowiązany był również do poniesienia dodatkowej opłaty za pakiet usług dodatkowych, określonej w tabeli opłat i prowizji, stanowiącej część umowy na kwotę 2,70 zł, płatnej miesięcznej w trakcie trwania umowy według pierwotnego harmonogramu (vide: umowa kredytu k.20-22, tabela opłat i prowizji k. 23,).

K. Ż. nie spłacił udzielonego mu kredytu. Nie spłacenie rat w ustalonym terminie skutkowało powstaniem zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki w wysokości odsetek maksymalnych, obowiązujących w dniu naliczenia odsetek. Niespłacona kwota kapitału wynosi 2183,43 zł. Nieuiszczone odsetki od udzielonej pożyczki obliczone za okres obowiązywania umowy wyniosły 444,01 zł. (vide: szczegółowe wyliczenie odsetek k. 19). Umowa pożyczki wypowiedziana została dnia 12 listopada 2013r (okoliczność bezsporna)

Dnia 30 sierpnia 2013r zawarta została umowa cesji wierzytelności pomiędzy zbywcą- S. (...), Spółką akcyjną z siedzibą we W. a nabywcą-S. C. Bank z siedzibą we W. na mocy której przeniesiona została na nabywcę, między innymi, wierzytelność przysługująca zbywcy wobec K. Ż. z tytułu niespłaconego kredytu. Powyższa umowa stanowiła załącznik do umowy przeniesienia przedsiębiorstwa, na podstawie której (...) Bank Spółka akcyjna z siedzibą we W. nabyła przedsiębiorstwo (...) Spółki akcyjnej z siedzibą we W. (vide: umowa przelewu wierzytelności k. 25-30, okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów. Pozwany nie kwestionował złożonych przez powoda dokumentów. Przedstawione twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości.

W niniejszej sprawie nie występowały dowody, którym Sąd odmówiłby wiarygodności i mocy dowodowej.

Wskazać należy jedynie, iż powód nie przedstawił dowodów na okoliczność wysyłania pozwanemu monitów i upomnień, z którego to tytułu domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 104 zł. Na tą okoliczność przedstawiono jedynie wykaz w postaci tabeli k.18, który stanowić może jedynie dowód tego, że podpisana pod dokumentem osoba wystawiła złożony dokument, zgodnie z treścią art. 245 kpc. Podkreślić należy, że powód był zobowiązany do złożenia dowodów pod rygorem braku udowodnienia podstawy faktycznej roszczenia (vide: pkt 5 zarządzenia k. 1, potwierdzenie odbioru k.9). Nie złożył jednak dokumentów potwierdzających wysyłanie do pozwanego jakikolwiek korespondencji.

Wskazać należy także, że uznanie przez pozwanego powództwa w niniejszej sprawie, w zakresie odnoszącym się do konieczności przedstawienia dowodów, nie można uznać za nie budzące wątpliwości bowiem pozwany twierdził również, iż dokonuje spłat wskazanego zadłużenia na rzecz wierzyciela i dołączył na tą okoliczność dokumenty. Dowody te nie przyczyniły się jednak do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie ponieważ nie odnosiły się do zobowiązania, będącego podstawą żądań powoda w niniejszej sprawie. Świadczy o tym inna osoba wierzyciela oraz okoliczność wydania co do tego zobowiązania nakazu zapłaty przez Sąd Rejonowy w Lublinie, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca (vide: treść pisma k. 52)

Wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Zgodnie z treścią art. 3 ust 1. ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2011.126.715 w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy przez pozwaną) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. W myśl ust. 2. pkt 1. za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki.

Zgodnie z treścią art. 720§1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W rozpatrywanej sprawie poprzednik prawny powoda pod tytułem ogólnym udzielił pozwanemu K. Ż. pożyczki pieniędzy, do której zastosowanie ma ustawa z dnia 12 maja 2011r o kredycie konsumenckim. Pozwany zobowiązany był spłacać pożyczkę w miesięcznych ratach zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat, wraz z odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności ustalonymi w umowie pożyczki. K. Ż. nie spłacił pożyczki w całości obowiązany jest więc do jej zwrotu w niezapłaconej części wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych tj odpowiadających czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku od każdej z rat nieuiszczonej lub uiszczonej po terminie płatności, zgodnie z warunkami podpisanej przez siebie umowy.

W myśl art. 359§1 kc odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu. Rozstrzygnięcie o odsetkach znajduje swoje oparcie

w art. 481 § 1 i 2 kc. W niniejszej sprawie powód dochodził także odsetek umownych, rozumianych jako wynagrodzenie za korzystanie z kapitału, co do których przedstawił szczegółowe wyliczenie, niekwestionowane przez pozwanego. Odsetki umowne pobierane były do czasu postawienia całej kwoty pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności w wyniku wypowiedzenia umowy tj: do dnia 12 listopada 2013r.

Jako niezasadne należało ocenić natomiast żądanie zasądzenia kwoty 104 zł tytułem monitów i wezwań. Powody powyższego przedstawiono wyżej.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższym koresponduje treść art. 232 kpc, zobowiązującego strony do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradyktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., I ACa 613/12, LEX nr 1294695).

Zasądzenie odsetek od odsetek tj. od kwoty 443,09 zł od daty wytoczenia za nie powództwa, znajduje oparcie w treści art. 482§1 kc. Wskazać należy przy tym, iż powód dochodził z tytułu odsetek kwoty niższej niż przedstawiona w wyliczeniu k. 19, w związku z powyższym Sąd zasądził kwotę żądaną, zgodnie z treścią art. 321 kpc

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania uzasadnia, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania- art. 98§1 kpc w zw z art. 100 zdanie drugie kpc, uznając że powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania. Na zasądzone koszty składa się: opłata sądowa w wysokości 100 zł, 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz 6,15 zł tytułem zwrotu opłaty pobranej za uwierzytelnienie dokumentu pełnomocnictwa.

Rozstrzygniecie w pkt 3 wyroku uzasadnia treść art. 333§1 pkt 2 kpc.

Z przedstawionych wyżej względów orzeczono jak w wyroku.